

РЕШЕНИЕ

№ 200

гр. В.П., 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В.П., III СЪСТАВ, ГО, в публично заседание на двадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Соня Анг. Стефанова

при участието на секретаря ГЕРГАНА ПЛ. САВОВА
като разглежда докладваното от Соня Анг. Стефанова Гражданско дело № 20233610100245 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени положителни установителни искиви претенции с иск с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 342 от ТЗ, вр. чл. 92, вр. чл. 79 от ЗЗД, депозирани от Й.Б.“ ЕАД, представлявано по закон от М.С. и Д.К.К. срещу Г. Ш. С. за признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищцовото дружество следните суми в общ размер от 1712.45 лева, от които:

1. 137.96 лева, дължими за период 25.11.2020 год. - 24.12.2020 год., включващи 48.99 лева вноска по договор за лизинг от 15.12.2020 г. за TCL 10L 64GB Blue + 55P615 Android TV; 8.79 лева вноска по договор за лизинг от 25.02.2019 г. за HUAWEI Y7 Prime 2018 Dual Black; 18.50 лева за месечни и еднократни такси (абонаменти, доп. пакети) и потребление на мобилни услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 15.12.2020 г.; 9.98 лева за месечни и еднократни такси (абонаменти, доп. пакети) и потребление на мобилни услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 11.09.2020 г.; 51.70 лева частично непогасено задължение за месечни и еднократни такси (абонаменти, доп. пакети) и потребление на мобилни услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер *****4 от 21.08.2018 г.;

2. 122.33 лева, дължими за период 25.12.2020 год. - 24.01.2021 год., включващи: 48.99 лева вноска по договор за лизинг от 15.12.2020 г. за TCL 10L 64GB Blue + 55P615 Android TV; 8.79 лева вноска по договор за лизинг от 25.02.2019 г. за HUAWEI Y7 Prime 2018 Dual Black; 14.89 лева за месечни и еднократни такси (абонаменти, доп. пакети) и потребление на мобилни услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 15.12.2020 год.; 10.88 лева за месечни и еднократни такси (абонаменти, доп. пакети) и потребление на мобилни услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 11.09.2020 г.; 38.78 лева за месечни и еднократни такси (абонаменти, доп. пакети) и потребление на мобилни услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер *****4 от 21.08.2018 г.;

3. 116.75 лева, дължими за период 25.01.2021 год. - 24.02.2021 год., включващи: 48.99

лева вноска по договор за лизинг от 15.12.2020 г. за TCL 10L 64GB Blue + 55P615 Android TV; 8.79 лева вноска по договор за лизинг от 25.02.2019 г. за HUAWEI Y7 Prime 2018 Dual Black; 13.99 лева за месечни и еднократни такси (абонаменти, доп. пакети) и потребление на мобилни услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 15.12.2020 год.; 9.98 лева за месечни и еднократни такси (абонаменти, доп. пакети) и потребление на мобилни услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 11.09.2020 год.; 35.00 лева за месечни и еднократни такси (абонаменти, доп. пакети) и потребление на мобилни услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер *****4 от 21.08.2018 г.;

4. 32.13 лева, дължими за период 25.02.2021 год. - 24.03.2021 год., включващи: 32.13 лева частично непогасена вноска по договор за лизинг от 15.12.2020 г. за TCL 10L 64GB Blue + 55P615 Android TV;

5. 979.80 лева, дължими лизингови вноски за период 25.03.2021 год. - 24.04.2021 год. по договор за лизинг от 15.12.2020 г. за TCL 10L 64GB Blue + 55P615 Android TV;

6. 323.48 лева, дължими неустойки, формирани както следва: за предсрочно прекратяване на услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 11.09.2020 г. в общ размер на 117.93 лева, от които: 24.96 лева, представляваща три стандартни месечни такси и 92.97 лева за DRIVEY CAR TRACKER 2G Car tracker device, представляващи разлика между цената на устройствата без абонамент и преференциалната цена по сключения договор за лизинг/договор за закупуване на устройство при сключване на абонаментен план; за предсрочно прекратяване на услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 15.12.2020 г. в общ размер на 88.52 лева, от които 49.09 лева, представляваща три стандартни месечни такси и 39.43 лева за TCL 10L 64GB Blue + 55P615 Android TV, представляващи разлика между цената на устройствата без абонамент и преференциалната цена по сключения договор за лизинг/договор за закупуване на устройство при сключване на абонаментен план; за предсрочно прекратяване на услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер *****4 от 21.08.2018 г. в общ размер на 117.03 лева, представляваща три стандартни месечни такси.; както и дължима законова лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до изплащане на вземането, както и сторените разноски по заповедното производство, за които суми е издадена заповед № 65 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от 16.03.2023 год., по ч.гр.д. № 124/2023 год. по описа на РС- В.П..

Ищецът излага, че между него (с предишно наименование Т.Б. "ЕАД") и ответника били сключени договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 11.09.2020 г., с който е закупено устройство DRIVEY CAR TRACKER 2G Car tracker device на преференциална цена, договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 15.12.2020 год., договор за лизинг от 15.12.2020 г. за TCL 10L 64GB Blue + 55P615 Android TV, договор за Мобилни услуги с предпочетен номер *****4 от 21.08.2018 год. и споразумение от 15.02.2019 г., договор за лизинг от 25.02.2019 г. за HUAWEI Y7 Prime 2018 Dual Black, както и споразумение от 04.12.2020 г.

Сочи се в исковата молба, че ответникът не е изпълнил задълженията си по договорите, в следствие на което те са прекратени едностранно без предизвестие от Й.Б. ЕАД на 21.04.2021 г., на осн. чл.11, ал.1 от общите условия на договор за лизинг, респ. на осн. чл. 196 от Общите условия, касателно договорите за мобилни услуги. Допълва, че в т. 11 от договорите за мобилни, както и раздел IV и III от споразуменията, сключени с длъжника е предвидено, че при предсрочно прекратяване на договора по вина на потребителя, последният дължи за всяка СИМ карта неустойка в размер на всички месечни абонаменти за периода от прекратяването до изтичане на уговорения срок, като максималният размер на неустойката не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти.

Акцентираща, че потребителят дължи и възстановяване на част от ползваната стойност на отстъпките от абонаментните планове, съответстваща на оставащия срок на договора и в случаите, в които е предоставено устройство за ползване на услуги, потребителят дължи и такава част от разликата между стандартната цена на устройството в брой, без абонамент, съгласно ценова листа, действаща към момента на сключване на договора, и заплатената от него при предоставянето му /в брой или съответно обща лизингова вноска/, каквато съответства на оставащия срок на договора.

Счита, че претендираната неустойка, формулирана чрез кумулиране на две величини, които обезпечават две различни престации на кредитора - по договор за мобилни услуги, представляваща три месечни такси и по договор за мобилни услуги, чрез който е закупено устройство на преференциална цена или е предоставено устройство за ползване за време на договор за лизинг, без да е върнато устройството при прекратяване на договора и представляващи разлика между цената на устройствата без абонамент и преференциалната цена по сключения договор за лизинг/договор за закупуване на устройство при сключване на абонаментен план, не противоречи на добрите нрави и не излиза извън обезщетителната си функция, поради което клаузите, с които е договорена са действителни, породили са действие и обвързват страните.

Ищецът излага, че всички непогасени и изискуеми задължения на ответника в общ размер на 1712.45 лева са обединени във Фактура № *****/25.04.2021 г. за клиентски номер 006223777 със срок на плащане 15 дни от дата на издаването им, като към датата на депозиране на исковата претенция посочената сума не е заплатена от длъжника.

Предвид изложените обстоятелства, моли исковите претенции да бъдат уважени изцяло. Претендират се сторените в настоящото производство съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание ищцовото дружество редовно призовано не изпраща представител. Преди датата на съдебното заседание на осн. чл. 143 от ГПК е депозирано становище от редовно упълномощения му процесуален представител, в което заявява, че поддържа исковата молба и с оглед представените доказателства моли исковата претенция да бъде уважена изцяло и да бъдат присъдени сторените съдебно-деловодни разноски.

В срока за отговор ответникът е депозирал отговор на исковата претенция, в който взима становище по нейната неоснователност. Счита, че към исковата молба не са приложени никакви доказателства, доказващи съществуването на облигационна връзка между ищеца и ответника. Настоява, че част от клаузите, на които ищецът се позовава с исковата си претенция, се явяват неравносложни по отношение на потребителите и са изцяло създадени за да обслужват само и единствено интересите на доставчиците на мобилни услуги. Ответникът оспорва изцяло изложените от ищеца в исковата молба факти и обстоятелства, от които черпи права по депозираната от него искова претенция, като неотговарящи на обективната действителност. Сочи, че ищцовото дружество не е ангажирало никакви доказателства, от които да е видно, че неговият доверител е бил уведомен, че дължи суми за процесните времеви периода, нито какъв е размерът на задълженията му. Освен това липсвали доказателства, че ответникът бил информиран за намеренията на мобилния оператор да прекрати договорите за мобилни услуги и лизинг. Счита, че обстоятелството, че съгласно общите условия по договорите ищцовото дружество не е длъжно да връчва документи, удостоверяващи задължения на потребителите и може едностранно да прекрати договора за мобилни услуги, без да информира потребителите, поставя последните в неравносложно положение.

Настоява, че в конкретния случай е следвало да се приложат разпоредбите на ЗЗД, предвиждащи, че при неизпълнение на задълженията на потребителя/длъжник в уговорените срокове, ищецът е следвало първо да даде подходящ срок за изпълнение на задълженията от страна на длъжника и едва след това да пристъпи към предсрочно

прекратяване на договора.

Поддържа, че клаузите за неустойки, на които ищецът се позовава, са вписани предварително в съдържанието на всички договори на ищцовото дружество към потребителите, поради което следва да се приеме, че в случая клаузите за неустойки имат изцяло санкционен характер и то само за потребителя/ответника. Счита, че клаузата за неустойка не отговаря на основните функции на неустойката по чл. 92 от ЗЗД, а именно - да обезпечава изпълнението на задължението и да служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват, поради което е нищожна по смисъла на чл. 146, ал.1 от ЗЗП и чл. 26, ал.1 от ЗЗД, обусловена от нарушение на нормите на чл. 143, ал.1, т.5, т. 18 и т.19 от ЗЗП, тъй като нарушава и основните принципи за равнопоставеност на страните в договорното правоотношение и за защита интересите на потребителя. Акцентира, че договорената неустойка ползва само една от страните - търговецът предоставил мобилни услуги, докато получателят на тези услуги е физическо лице действащо извън кръга на професията си и съответно ползващо се от закрила като потребител. Предвид всичко изложено, моли исковата претенция да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

В съдебно заседание ответникът чрез назначения му особен представител поддържа отговора на исковата молба и моли исковите претенции да бъдат отхвърлени.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

Приложен е договор за мобилни услуги от 20.08.2018 г., от който е видно, че "Т.Б." ЕАД (с ново наименование Й.Б." ЕАД) се е задължило да предоставя чрез своята обществена далекосъобщителна мрежа на Г. Ш. С. мобилни услуги със стандартна месечна абонаментна такса от 17,99 лева, абонаментен план Тотал+. Бил договорен първоначален срок на договора – 24 месеца. С допълнително споразумение към горепосочения договор от 25.02.2019 год. ответникът е избрал друг абонаментен план Тотал с месечна такса от 24.99 лева и допълнително 5000 MB мобилен интернет.

С договор за лизинг от 25.02.2019 год. на ответника било предоставено мобилно устройство на изплащане HUAWEI Y7 Prime 2018 Dual Black с отстъпка от стандартната цена в размер на 241,44 лева.

От представения договор за мобилни услуги от 11.09.2020 г. се установява, че "Т.Б." ЕАД (с ново наименование Й.Б." ЕАД) се е задължило да предоставя чрез своята обществена далекосъобщителна мрежа на Г. Ш. С. мобилни услуги със стандартна месечна абонаментна такса от 9,99 лева. Бил договорен първоначален срок на договора – 24 месеца. С подписването на договора, на потребителя е предоставено безплатно устройство DRIVEY CAR TRACKER 2G Car tracker device.

Към материалите по делото е прието и допълнително споразумение от 04.12.2020 год., по силата на което са били извършени промени в договора, касаещи изборения абонаментен план и дължимата месечна абонаментна такса. Със заявление от същата дата ответникът е активирал услуга „онлайн защита в мобилната мрежа“ на стойност 1,20 лева месечно с ДДС, при договорен промоционален период от 3 месеца на цена 0,00 лева.

Видно от ангажирания договор за мобилни услуги от 15.12.2020 год. и договор за лизинг от същата дата, сключени между страните по делото, на ответника е предоставен мобилен апарат на изплащане TCL 10L 64GB Blue + 55P615 с отстъпка от стандартната цена в размер на 54,14 лева.

Потребителят е декларирал, че е запознат с Общите условия на дружеството за предоставяне на мобилни услуги, приложени по делото.

Към договора са приложени ценови листи на абонаментните планове на оператора и декларации-съгласие, в които абонатът е удостоверил, че е получил екземпляр от Общите

условия на оператора.

По делото са приложени фактури, издадени от "Т.Б." ЕАД, от които е видно, че на ответника са начислени суми, представляващи такси за потребени услуги, лизингови вноски и начислена неустойка за предсрочно прекратяване на договори за услуги.

Представена е и последна покана за доброволно плащане, адресирана до ответника, без данни същата да е била реално получена от последния, с която ищцовото дружество е упражнило правото си да прекрати договора за мобилни услуги и договора за лизинг, сключени с ответника и в която са отразени дължимите от потребителя на ищцовото дружество суми в общ размер от 1712,46 лева и по пера, като е посочено, че на Самирор се предоставят 10 дни от датата на поканата (25.03.2021 год.) за доброволно плащане на горепосочената сума.

С оглед така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявени са обективно кумулативно съединени положителни установителни искови претенции с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 342 от ТЗ, вр. чл. 79 от ЗЗД и чл. 92 от ЗЗД.

По допустимостта на исковата претенция:

Депозираните в настоящото производство положителни установителни искове са предявени от Й.Б.“ ЕАД по реда и в срока по чл. 415, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 от ГПК, на основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, след издаване по негово заявление в качеството му на кредитор срещу ответника Г. Ш. С. в качеството му на длъжник, на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 65 от 16.03.2023 год. по ч. гр. д. № 124/2023 г. на ВПРС, и след връчване на заповедта по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК. Налице е идентичност на страните по заповедното и по настоящото исково производство. Претендира се установяване на вземания, които съответстват на задължението, посочено в заповедта за изпълнение. Предвид единството на настоящото и заповедното производство, приема, че исковете са допустими.

По основателността на исковата претенция:

Ищецът претендира заплащането на процесните суми с твърдението, че същите са начислени за използвани и незаплатени от ответника мобилни услуги, месечни абонаментни такси, неизплатени лизингови вноски за предоставени от ищцовото дружество на ответника мобилни устройства, както и неустойка, представляваща сбор от три стандартни месечни абонаментни такси за номера без вкл. ДДС, ведно с добавена разликата между стандартната цена на предоставените мобилни устройства без отстъпка съгласно актуалната ценова листа на оператора и преференциалната му цена при сключването на договора за лизинг, заплатена в брой, съответстваща на оставащия период до края на първоначално предвидения срок на договора за мобилни услуги.

Не е спорно, а и от ангажираните писмени доказателства се установи, че страните по делото са страни по валидни двустранни облигационни правоотношения, представляващи търговска сделка по смисъла на чл. 286 от ТЗ, създадена чрез сключване при условията на чл. 298 от ТЗ (търговска сделка при общи условия) на индивидуални договори от 20.08.2018 г., допълнително споразумение към горепосочения договор от 25.02.2019 год., договор за мобилни услуги от 11.09.2020 г., допълнително споразумение към него от 04.12.2020 год., договор за мобилни услуги от 15.12.2020 год. за предоставяне на обществени електронни съобщителни услуги. По силата на същите, ищецът, като доставчик, се е задължил да предоставя на ответника, като потребител, услуги от собствената си мобилна мрежа, срещу насрещно задължение на последния да заплаща цената на тези услуги.

Не е спорно, че с подписването на договор за мобилни услуги от 11.09.2020 г. на

потребителя е предоставено безплатно устройство DRIVEY CAR TRACKER 2G Car tracker device.

От приложените договор за лизинг от 25.02.2019 год. и договор за лизинг от 15.12.2020 год. безспорно се установява че ищцовото дружество "Т.Б." АД (с ново наименование Й.Б. "ЕАД") е предоставило на ответника мобилно устройство на изплащане HUAWEI Y7 Prime 2018 Dual Black с отстъпка от стандартната цена в размер на 241,44 лева, съотв. мобилен апарат на изплащане TCL 10L 64GB Blue + 55P615 с отстъпка от стандартната цена в размер на 54,14 лева.

Спор между страните по делото е налице досежно дължимостта на претендираните от ищцовото дружество парични суми, като ищецът твърди, че

абонатът не е изпълнил свои задължения по договорите, като не е заплатил ползвани от него мобилни услуги за периода от 25.11.2020 год. до 24.03.2021 год., както и дължими лизингови вноски. Видно от приложените писмени доказателства на ответника е начислена и неустойка за предсрочно прекратяване на договорите в размер на 323,48 лева, тъй като дължникът не е изпълнил задълженията си, вследствие на което ищецът е прекратил договорите едностранно.

От ангажираните доказателства се установи, че ищцовото дружество е изпълнило задължението си по процесните договори за мобилни услуги като е предоставяло на потребителя договорените мобилни услуги. Не се оспорва, а и от материалите по делото се установи още, че ищцовото дружество е изпълнило и задължението си по договорите за лизинг като е предоставило на ответника гореописаните мобилни устройства. Според предвиденото в договора за лизинг, а и съобразно разпоредбата на чл. 345, ал. 1 от ТЗ, основно насрещно задължение на лизингополучателят е да заплаща дължимите лизингови вноски.

От събраните доказателства по делото се установи, че ответникът не е изпълнявал своевременно и точно задълженията си по договорите за мобилни услуги да заплаща цената на предоставените му услуги и по договорите за лизинг за заплащане на дължимите лизингови вноски, като не бяха ангажирани доказателства от ответника, опровергаващи тезата на ищеца.

Предвид неизпълнението на ответника, ищецът е издал фактури, приложени по делото, от които е видно, че ответникът не е заплатил използвани от него мобилни услуги, месечни абонаментни такси и дължими лизингови вноски за предоставени от ищцовото дружество на ответника мобилни устройства в размер на общо 1712,45 лева, формирани както следва: 1185,27 лева - дължими лизингови вноски за период 25.11.2020 год. - 24.04.2021 год. по договор за лизинг от 15.12.2020 г. за TCL 10L 64GB Blue + 55P615 Android TV и по договор за лизинг от 25.02.2019 г. за HUAWEI Y7 Prime 2018 Dual Black; 203,70 лева – дължими месечни и еднократни такси (абонаменти, доп. пакети) и потребление на мобилни услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 15.12.2020 г., по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 11.09.2020 г. и по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер *****4 от 21.08.2018 г. за периода 25.11.2020 год. - 24.02.2021 год.; 323,48 лева - неустойки за предсрочно прекратяване на услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 11.09.2020 г., по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 15.12.2020 г. и по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер *****4 от 21.08.2018 г.

Не са представени доказателства за извършено плащане на потребените мобилни услуги на обща стойност 203,70 лева и при изначална липса на твърдения за този факт, претенцията за тази главница се явява доказана по основание и размер. Съдът не споделя доводите на особения представител на ответника, че доколкото в издадените фактури липсвала подробна информация за кой от договорите (за мобилни услуги и лизинг) се отнасят начислените суми

и за кой номер мобилен телефон, то тази сума не била дължима. Не бяха наведени доводи, че ответникът не е потребил твърдяното количество мобилни услуги, нито че претендираната сума е била некоректно начислена. Не бяха релевиращи доводи, че сумата е платена, нито бяха ангажирани доказателства в такава насока.

Относно претендираната неустойка в размер на 323,48 лева, начислена вследствие предсрочно прекратяване на услуги по договор за Мобилни услуги, същата не следва да бъде присъждана, като съображенията на съда са следните:

За да начисли претендираната неустойка ищцовото дружество се е позовало на чл. 71, чл. 196 от ОУ, чл. 11 от договорите за мобилни услуги. Съгласно чл. 71 от представените Общи условия на "Т.Б." ЕАД за взаимоотношенията с потребителите на мобилни телефонни услуги (с последно изменение от 12.04.2021 год.) потребителят е длъжен да заплаща определените цени по начин и срокове, предвидени в чл. 27 от ОУ. В цитираната клауза е предвидено, че плащането на посочената във фактурата сума се извършва в срока, указан на фактурата, но не по-късно от 18 дни след датата на издаването ѝ, като при неспазване на срока потребителят дължи неустойка за забава в размер на законната лихва за всеки ден закъснение. В чл. 11 от договорите за мобилни услуги е предвидено, че в случай на прекратяване на договора по вина или по инициатива на потребителя или при нарушение на задълженията му по договора, последният дължи неустойка в размер на сумата от стандартните за съответния абонаментен план месечни абонаменти за всяка една СИМ-карта до края на срока на договора, като максималния размер на неустойката не може да надвишава трикратния размер на месечните абонаменти, като месечният абонамент, приложим за нуждите на начисляване на неустойката е най-високият според условията на плана. Посочено е, че потребителят дължи и възстановяване на част, съответстваща на оставащия срок на договора, от разликата между най-ниския и най-високия месечен абонамент според условията на плана, в случай, че са били налице отстъпки и/или различна стойност на месечни абонаменти. В случаите, в които е предоставено устройство за ползване на услуги, потребителят дължи и такава част от разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент), съгласно ценовата листа, действаща към момента на сключване на договора, и заплатената от него при предоставянето му, каквато съответства на оставащия срок на договора. С идентично съдържание е и разпоредбата на т. IV-2 от допълнителните споразумения. Съгласно чл. 196, в/ от общите условия, ищцовото дружество има право да откаже сключването на индивидуален договор или едностранно да прекрати индивидуален договор срочен или безсрочен, в случай че потребителят не е платил дължими суми след изтичане на сроковете за плащане по индивидуалния договор, съответно общите условия. Чл. 75 от ОУ гласи, при неспазване на което и да е задължение по част XIII, или в случай на неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя, операторът има право да незабавно да ограничи предоставянето на услугите или при условията на т. 196 и 19в да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключването на нов договор.

Цитираните по-горе клаузи водят до извод, че за да възникне за ищеца правото да начисли претендираната неустойка, следва на първо място да се докаже, че процесните 3 договора за мобилни услуги са прекратени. Не са ангажирани доказателства по делото, установяващи кога са били прекратени договорните правоотношения с ответника и по какъв начин ищецът е уведомил ответника за намерението си да развали договора.

Клаузите на чл. 196 в/ и чл. 75 от ОУ предоставят право, но не и задължение за ищцовото дружество при наличие на сочените хипотези да прекрати едностранно индивидуалния договор, поради което за да се породят желаните от ищцовото дружество правни последици е необходимо последното да отправи волеизявление до абоната (ответник) за прекратяване/разваляне на процесните договори. Доколкото в настоящия

случай между страните не е уговорено друго, следва да се приеме, че надлежното упражняване на правото на разваляне се подчинява на общите правила на чл. 87, ал. 1 ЗЗД и писмените договори подлежат на прекратяване с изрично волеизявление в същата форма, като надлежни доказателства за отправено такова и сведено до знанието на ответника по който и да било от трите договора за мобилни услуги не бяха ангажирани. Нещо повече, видно от съдържанието на ОУ, прекратяването и спирането на достъпа до услугите са уредени отделно, поради което не може да се приеме, че преустановяването на услугата от оператора е равнозначно на прекратяване на облигационната връзка.

Доколкото настоящият съдебен състав прие, че ищецът не е упражнил надлежно правото си да развали, който и да е от сключените с ответника договори за мобилни услуги, то не са налице предпоставките за възникване на задължение на абоната за плащане на претендираната неустойка.

Дори и договорите да бяха развалени от ищцовото дружество в съответствие с нормата на чл. 87 от ЗЗД, то неустоечните клаузи се явяват нищожни, поради накърняване на добрите нрави, като съображенията на съда в тази насока са следните:

Неустойката, съгласно чл. 92, ал.1 от ЗЗД, има за цел да обезпечи изпълнението на поетите с договора задължения и същевременно да обезщети вредите от евентуалното им неизпълнение. Но освен тези две функции, предвид възможността размерът на неустойката да надхвърля този на реално претърпените вреди неустойката има и наказателна функция, а именно да санкционира неизправната страна по договора. Включването в договора на клауза, предвиждаща неустойка, е проявление на принципа на автономия на волята в частното право, изрично уреден в чл. 9 от ЗЗД. Но разпоредбата ограничава приложното поле на свободата на договаряне. Страните могат да определят съдържанието на договора, доколкото то не противоречи на повелителните норми на закона и на добрите нрави (чл. 26 от ЗЗД). Съгласно т. 3 на ТР № 1 от 15.06.2010 г. по т. д. № 1/2009 г. на ОСТК на ВКС нищожна поради накърняване на добрите нрави е клауза за неустойка, уговорена извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционни функции, като преценката за нищожност се прави за всеки конкретен случай към момента на сключване на договора.

Действително при прекратяване на договора възниква отговорност за обезщетение за накърнения интерес на кредитора от неизпълнение на договорните задължения на насрещната страна, но в конкретния случай размерът на предвидимите за доставчика на услугата вреди не е съизмерим с претендираната неустойка, уговорена в размер на 3 стандартни месечни такси по всеки един от трите договора за мобилни услуги, т.е. без да се съобразяват промоционалните и пакетните отстъпки, които са приложими към конкретните споразумения, при което неустойката е в по-висок размер, отколкото ответникът би платил при реална доставка и потребление на услугите за посочения времеви период. Ето защо, уговорената неустойка противоречи на добросъвестността и води до значително неравновесие между правата и задълженията на мобилния оператор и абоната. Освен това същата излиза извън присъщите ѝ функции, предвидени в закона, поради което се явява нищожна (така решение № 219 от 09.05.2016 г по т. д. № 203/15 г на ВКС, I ТО, решение № 193 от 09.05.2016 г по т. д. № 2659/14 г на ВКС, I ТО, решение № 110 от 21.07.2016 г по т. д. 1226/15 г на ВКС, I ТО, решение № 283 от 27.12.2018 г по т. д. № 2951/17 г на ВКС, II ТО и др.).

В претендираната неустойка в общ размер на 323,48 лева е включена и неустойка от 132,40 лева (92.97 лева за DRIVEY CAR TRACKER 2G Car tracker device, представляващи разлика между цената на устройствата без абонамент и преференциалната цена по сключения договор за лизинг/договор за закупуване на устройство при сключване на абонаментен план и 39.43 лева за TCL 10L 64GB Blue + 55P615 Android TV, представляващи разлика между цената на устройствата без абонамент и преференциалната цена по

сключения договор за лизинг/договор за закупуване на устройство при сключване на абонаментен план). И тази неустойка щеше да бъде недължима, дори и ако договорът между страните беше надлежно развален, тъй като чрез ищецът се стреми да извърши едностранна промяна, без съгласието на потребителя, на съществен елемент от договора, а именно – цената на устройството. Подобна уговорка също противоречи на добрите нрави, като води до явна нееквивалентност на престациите.

Не на последно място, доколкото ответникът е физическо лице, а предоставените му мобилни и лизингови услуги не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, то същият се явява потребител по смисъл на § 13, т. 1 от ДР на ЗЗП и се ползва от защитата за потребителите, предвидена в ЗЗП. Клаузата, с която е уговорена неустойката се явява неравноправна и съответно нищожна на основание чл. 146, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗП във връзка с чл. 143, т. 5 от ЗЗП във връзка с чл. 3, § 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета, тъй като задължава потребителя при неизпълнение на неговите задължения да заплати необосновано високо обезщетение или неустойка. Констатираната неравноправност по смисъла на чл. 143, ал. 2, т. 5 от ЗЗП на клауза на потребителски договор, която не е индивидуално уговорена /няма данни потребителят да е разполагал с възможност да влияе върху съдържанието на предварително изготвените клаузи, и конкретно върху тази за неустойка/, няма за последица намаляване на неустойката до размер, който не е необосновано висок, а води до нейната нищожност на основание чл. 146, ал. 1 от ЗЗП.

Предвид всичко изложено, претенцията за присъждане на неустойка в размер на 323,48 лева е неоснователна и следва да се отхвърли.

Цитираното в подадената от ищеца допълнителна молба Решение от 22.11.2018 г по дело №С-295/17 г на СЕС е неотносимо към настоящия случай. То се отнася до облагане на обезщетения/неустойки с ДДС. Решението не разглежда въпроси за действителността на съответната неустойка, т. е. диспозитивът му касае случаите, в които неустойката е породила правни последици. Неотносими към настоящия казус са и останалите цитирани решения.

Касателно сумата от 1185,27 лева – изискуем остатък от лизингови вноски за период 25.11.2020 год. - 24.04.2021 год. по договор за лизинг от 15.12.2020 г. за TCL 10L 64GB Blue + 55P615 Android TV и по договор за лизинг от 25.02.2019 г. за HUAWEI Y7 Prime 2018 Dual Black:

Както по-горе беше посочено, не се спори, че страните са обвързани от представените 2 договора за лизинг на описаните мобилни устройства от 15.02.2019 год. и от 15.12.2020 год. По тях лизингополучателят се е съгласил да заплати обща лизингова цена в размер на съответно 210,96 лева, при ежемесечни вноски всяка в размер на 8,79 лева за срок от 23 месеца и 1175,76 лева при ежемесечни вноски всяка в размер на 48,99 лева за срок от 23 месеца.

Съгласно чл. 10, ал. 2 от ОУ на Договор за лизинг развалянето на договора се извършва с едностранно писмено изявление, без да е необходимо лизингодателят да дава допълнителен срок за изпълнение. В чл. 11, ал. 1 от същите ОУ е посочено, че освен при условията на чл. 10, лизингодателят може да развали договора и при неизпълнение на договор за предоставяне на мобилни услуги, по които лизингодателя и лизингополучателят са страни. Съгласно чл. 11, ал. 2 от ОУ на Договор за лизинг при разваляне на договора за лизинг по вина на лизингополучателя последният дължи на лизингодателя неустойка в размер на оставащите незаплатени месечни лизингови вноски до размера на общата цена, посочена в договора за лизинг. Претендирайки сумата от 1185,27 лева ищцовото дружество твърди, че е упражнило правото си по чл. 12, ал. 1 от ОУ на Договора за лизинг едностранно да прекрати договора, вследствие виновно неизпълнение от страна на ответника, като с писмено уведомление до лизингополучателя го е уведомил, че обявява оставащите дължими

лизингови вноски до края на договора за предсрочно изискуеми. В настоящия случай липсват доказателства, че това едностранно изявление е достигнало до знанието на ответника, като изложените по-горе мотиви относно приложение нормата на чл. 87, ал. 1 от ЗЗД важат и по отношение развалянето на договорите за лизинг.

Съдът намира, че процесните договори за лизинг не са развалени от ищцовото дружество по надлежния ред.

Независимо от горното, падежът на последната лизингова вноска е настъпил по договора за лизинг от 25.02.2019 год. на 25.01.2021 год., а по договора за лизинг от 15.12.2020 год. на 15.11.2022 год. Няма разногласие по въпроса, че мобилните устройства са били предоставени на ответника към датата на сключване на процесните договори лизинг. Същевременно не бяха ангажирани никакви доказателства от страна на ответника за изплащане на посочените лизингови вноски, поради което същите са дължими и следва да бъдат присъдени.

По разноските:

Съобразно изхода на спора, отправеното искане в петитума на исковата молба за произнасяне по направените по делото разноски и съгласно задължителните указания, дадени в т. 12 от ТР 4/ 18.06.2014 год. по т.д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените в заповедното производство разноски в размер на 417,11 лева, съобразно уважената част от претенцията, както и сторените в исковото производство разноски, възлизащи на 810,89 лева и включващи заплатена държавна такса, адвокатско възнаграждение и възнаграждение за особен представител на ответника, съобразно уважената част от исковата претенция.

Воден от горното съдът:

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Г. Ш. С. с ЕГН: *****, с постоянен и настоящ адрес: с. К. ****, общ. В.П., обл. Ш., ул. "Б." № 2, **че същият ДЪЛЖИ** на „Йеттел България“ ЕАД, ЕИК: ***** (с предишно наименование Т.Б. ЕАД), със седалище и адрес на управление – град С., район Младост, ж.к. „М. 4, Б.П.С., сграда 6, представлявано по закон от Д.К.К. – изпълнителен директор, зедно с М.С. – член на Съвета на директорите, представлявано по пълномощие от адв. З.Ц., Адвокатска колегия – С., сумата от **1388,97 лева**, от които: 137.96 лева, дължими за период 25.11.2020 год. - 24.12.2020 год., включващи 48.99 лева вноска по договор за лизинг от 15.12.2020 г. за TCL 10L 64GB Blue + 55P615 Android TV; 8.79 лева вноска по договор за лизинг от 25.02.2019 г. за HUAWEI Y7 Prime 2018 Dual Black; 18.50 лева за месечни и еднократни такси (абонаменти, доп. пакети) и потребление на мобилни услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 15.12.2020 г.; 9.98 лева за месечни и еднократни такси (абонаменти, доп. пакети) и потребление на мобилни услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 11.09.2020 г.; 51.70 лева частично непогасено задължение за месечни и еднократни такси (абонаменти, доп. пакети) и потребление на мобилни услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер *****4 от 21.08.2018 г.; 122.33 лева, дължими за период 25.12.2020 год. - 24.01.2021 год., включващи: 48.99 лева вноска по договор за лизинг от 15.12.2020 г. за TCL 10L 64GB Blue + 55P615 Android TV; 8.79 лева вноска по договор за лизинг от 25.02.2019 г. за HUAWEI Y7 Prime 2018 Dual Black; 14.89 лева за месечни и еднократни такси (абонаменти, доп. пакети) и потребление на мобилни услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 15.12.2020 год.; 10.88 лева за месечни и еднократни такси (абонаменти, доп. пакети) и потребление на

мобилни услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 11.09.2020 г.; 38.78 лева за месечни и еднократни такси (абонаменти, доп. пакети) и потребление на мобилни услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер *****4 от 21.08.2018 г.; 116.75 лева, дължими за период 25.01.2021 год. - 24.02.2021 год., включващи: 48.99 лева вноса по договор за лизинг от 15.12.2020 г. за TCL 10L 64GB Blue + 55P615 Android TV; 8.79 лева вноса по договор за лизинг от 25.02.2019 г. за HUAWEI Y7 Prime 2018 Dual Black; 13.99 лева за месечни и еднократни такси (абонаменти, доп. пакети) и потребление на мобилни услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 15.12.2020 год.; 9.98 лева за месечни и еднократни такси (абонаменти, доп. пакети) и потребление на мобилни услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 11.09.2020 год.; 35.00 лева за месечни и еднократни такси (абонаменти, доп. пакети) и потребление на мобилни услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер *****4 от 21.08.2018 г.; 32.13 лева, дължими за период 25.02.2021 год. - 24.03.2021 год., включващи: 32.13 лева частично непогасена вноса по договор за лизинг от 15.12.2020 г. за TCL 10L 64GB Blue + 55P615 Android TV; 979.80 лева, дължими лизингови вноски за период 25.03.2021 год. - 24.04.2021 год. по договор за лизинг от 15.12.2020 г. за TCL 10L 64GB Blue + 55P615 Android TV, ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението по реда на чл. 410 от ГПК – 14.03.2023 год. до окончателното изплащане на вземането, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за горницата над 1388,97 лева до пълния претендиран размер от 1712,45 лева (по отношение на сумата от **323,48 лева**, представляваща дължими неустойки, формирани както следва: за предсрочно прекратяване на услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 11.09.2020 г. в общ размер на 117.93 лева, от които: 24.96 лева, представляваща три стандартни месечни такси и 92.97 лева за DRIVEY CAR TRACKER 2G Car tracker device, представляващи разлика между цената на устройствата без абонамент и преференциалната цена по сключения договор за лизинг/договор за закупуване на устройство при сключване на абонаментен план; за предсрочно прекратяване на услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер ***** от 15.12.2020 г. в общ размер на 88.52 лева, от които 49.09 лева, представляваща три стандартни месечни такси и 39.43 лева за TCL 10L 64GB Blue + 55P615 Android TV, представляващи разлика между цената на устройствата без абонамент и преференциалната цена по сключения договор за лизинг/договор за закупуване на устройство при сключване на абонаментен план; за предсрочно прекратяване на услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер *****4 от 21.08.2018 г. в общ размер на 117.03 лева, представляваща три стандартни месечни такси), за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 65/ 16.03.2023 год. по ч. гр. д. № 124/2023 год. по описа на РС – В.П., на осн. чл. 422, вр. чл. 415, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 342 от ТЗ, вр. чл. 79, вр. чл. 92 от ЗЗД

ОСЪЖДА Г. Ш. С. с ЕГН: ***** ДА ЗАПЛАТИ на „Йеттел България“ ЕАД, ЕИК: ***** сумата от **810,89 лева**, представляваща сторените съдебно-деловодни разноски в настоящото гр.д. № 245/2023 год. по описа на РС- В.П., включваща заплатена държавна такса, адвокатско възнаграждение и възнаграждение за особен представител на ответника, както и сумата от **417,11 лева**, представляваща сторените съдебно – деловодни разноски в заповедното производство по ч.гр.д. № 124/2023 год. по описа на Районен съд- В.П., съобразно уважената част от исковите претенции, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Ш.ски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от същото да се връчи на страните, на осн. чл. 7, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – В.П.: _____